

Ter: «La simplicitat de l'ambient rural sempre m'ha marcat»

Parlem amb Nil Lapedra sobre el seu projecte musical personal i el treball 'Homeward Bound'

Ter | Arxiu

Entre 2014 i 2021, el camprodoní Nil Lapedra va ser l'acordionista de la banda de folk metàl **Forja**. Després de deixar la formació, Lapedra ha centrat els seus esforços en el seu projecte personal, **Ter**, en què l'artista del Ripollès volca totes les seves idees musicals, emmarcades en un black metàl atmosfèric amb tints de folk metàl. Ara, el músic ha decidit publicar aquestes idees a l'EP *Homeward Bound* (autoeditat, 2022), en què s'encarrega de cantar i tocar tots els instruments excepte la bateria, gravada per un referent de l'escena extrema com Alfred Berengena (**Soziedad Alcohólica**).

D'on sorgeix el projecte Ter?

Ter és el meu projecte musical personal i, en realitat, existeix des de fa molts anys, ja que sempre he anat component temes i gravant maquetes casolanes, però sense anar mai més enllà. Aquest estiu, però, vaig decidir fer honor als temes que tenia i vaig voler enregistrar-los amb un so més professional i distribuir-los a les plataformes digitals.

A excepció de les bateries, hi toques tots els instruments i també en fas les veus. És perquè no has trobat músics o perquè t'agrada fer-ho tot pel teu compte?

Crec que és una mica la mescla de totes dues. Jo toco l'acordió, la guitarra i el baix i en tenir totes aquestes idees des de fa temps i haver-les tocat tants cops a casa, volia gravar-ho tot jo mateix i que no s'hi fiqués un altre...

És a dir, volies tenir tot el control del procés creatiu?

Sí, exacte. **Ter** és una monarquia absoluta! [RIU]

L'acordió ja el tocaves durant la teva etapa a Forja. Ha estat una forma de mantenir aquella sonoritat més folk metàl?

No, no té cap vincle amb **Forja**, ja que de fet, vaig ser jo qui va incorporar a **Forja** l'acordió. Des de ben petit, he tocat l'acordió amb músiques festives d'aquí a Camprodon i d'arreu de la comarca. Crec que es podria dir que l'acordió és una marca de **Ter**, perquè també està molt arrelat a mi.

Ter Foto: Arxiu

A les bateries, tens un referent en el món de la música extrema com l'Alfred Berengena. Com ha arribat a col·laborar al disc?

Va ser una decisió que vaig prendre quan ja era a l'estudi. En un primer moment, un col·lega meu havia de gravar les parts de la bateria, però en última instància, es va tirar enrere. I com que anava a gravar a l'estudi de l'Alfred, Your Sound Recordings Studio, li vaig comentar el que havia passat i ell mateix es va oferir a gravar la bateria. Estic molt content d'haver pogut comptar amb ell perquè és una bèstia de les baquetes.

Durant el procés de gravació amb Alfred Berengena, vau canviar gaire les cançons respecte a les maquetes casolanes que havies fet prèviament?

No gaire, les estructures han estat intocables perquè és com les vaig concebre fa temps i les volia mantenir així. La veritat és que més enllà del so de la bateria, que ha deixat de ser un sàmler per una bateria real, les maquetes són pràcticament iguals que el disc però amb força menys qualitat.

Comences amb la introducció "MCMIXII". Què referencia aquest número?

És el meu any de naixement i el volia incloure a l'inici de l'àlbum com un símbol de presentació.

És una introducció que té un cert aire a Bathory, una banda de black metàl d'un sol membre, com ho és la teva. Et vas inspirar en la seva música?

Sí, és pràcticament inevitable inspirar-m'hi. De fet, **Bathory** va ser una de les primeres bandes que vaig escoltar d'adolescent quan em vaig introduir al metàl extrem. És difícil inspirar-te en la forma que tenen de fer música aquelles bandes que has anat escoltant durant molt temps. Tot i això, no m'he inspirat en cap cançó concreta. Crec que la similitud hi és sobretot amb l'aura atmosfèrica que transmet.

Ter Foto: Arxiu

La majoria de cançons de l'EP són en anglès. És simplement perquè els teus referents són en

anglès o hi ha algun altre motiu al darrere?

Bé, realment depèn d'allò que em ve pel cap en aquell moment. No decideixo abans de començar un tema si el vull fer en català o en anglès, però és cert que tenir temes en anglès permet que la gent de fora de Catalunya pugui entendre les lletres.

Sí que hi ha, per això, una cançó en català, "Terra eterna". De què tracta?

Honestament, prefereixo que la gent es faci la seva pròpia idea de què significa. M'agrada poder oferir a l'oient la bona experiència, que tots hem tingut, de tancar-se dos dies a l'habitació escoltant i llegint les lletres d'un disc. La meua intenció no és informar d'algun tema, concepte o, fins i tot, ideologia; això ja ho fan els polítics! Per a mi, la música és un espai molt personal on aboco moltíssimes coses pròpies i espero que l'oient pugui fer el mateix escoltant el disc.

Entre les coses que hi aboques, hi ha l'arrelament al territori?

Sí, la simplicitat de l'ambient rural sempre m'ha marcat. De petit, vaig idealitzar aquesta idea i encara m'atrau força el concepte de la ruralitat. De fet, tot el que expresso a les cançons de **Ter** és gràcies al lloc on visc.